

CONSTRUCCIÓ DE LES ESGLÉSIES DE PALAFRUGELL I MONT-RAS (1588ss)

JOSEP M. MARQUÈS

En les pàgines presents s'ofereix resumida la documentació sobre la construcció de les esglésies parroquials de Palafrugell i Mont-ras que hem localitzat a l'Arxiu Diocesà de Girona. El nostre propòsit, a més de publicar dades que creiem d'interès, és que estimulin recerques en arxius notarials, que aportaran sens dubte complements importants.

LA DECISIÓ DE BASTIR

La decisió d'ampliar el temple parroquial de Palafrugell la prengueren els feligresos i els obrers. Ultra el creixement de la població, podia influir-hi l'exemple d'altres parròquies que havien emprès obres semblants; entre les costaneres cal citar Arenys de Munt (1514), Lloret de Mar (1509), Pineda (1545), Arenys de Mar (1575) i Canet de Mar (1579). I també s'havien començat ampliacions o nous edificis a Riudellots de la Selva (1511), Sant Martí Vell (abans de 1550), Fornells (1555), Bordils (1561), Cassà de la Selva (1563) i Pals (1572). Pot imaginar-se que aquests exemples tingueren el seu pes a Palafrugell (i a Mont-ras). De fet, alguns elements constructius de l'exterior del temple palafrugellenc, com la concepció de la façana principal i els finestrals de les golfes, presenten clares coincidències amb els de Bordils, Fornells, Sant Martí Vell i Cassà.

El clergat degué intervenir en la presa de la decisió, però en el

moment de realitzar el projecte no assumiren la representació de la parròquia, ni els corresponia de fer-ho. Foren, doncs els obrers els que acudiren al vicari general, el qual, en data 5 maig 1588 donà l'autorització sol.licitada. La llicència s'estenia a demolir la part que calgués de l'església vella, a fer un nou edifici amb quatre capelles laterals, i a sufragar les despeses amb un bací especial que es passaria durant els actes de culte, i suposava que el cost global de l'obra seria de gairebé 6.000 lliures (U-212, f 87v).

Ja s'havien fet modificacions a l'edifici primitiu; si una d'elles, l'altar del Sant Crist posat el 1520 (U-190, f 154), pogué ser un aditament sense incidència en l'estructura del temple, d'altres hagueren de ser més importants. És el cas de la capella que el 1577 s'havia bastit sense dedicar-la a cap sant en particular, on s'autoritza a posar l'altar del Roser (U-208, f 107). Una capella nova sense titular seria versemblantment una ampliació amb vista a augmentar l'espai destinat als fidels. Resultà insuficient i, per això, onze anys més tard es feren plans per resoldre de soca-rel el problema de la capacitat de l'església.

ORGANITZACIÓ

L'organització per dur a terme l'obra era mínima. Els clergues hi aportaven un síndic, i els obrers de la parròquia, un altre. Un i altre nomenaven un claver o tresorer. Els càrrecs duraven un any, i els comptes es passaven els dies 1 o 15 de maig. La rotació de persones en els càrrecs era àmplia, tant entre els clergues com entre els seglars. Hom troba, pel que fa als clergues: 1589, Antoni Riera, domer; 1591, Joan Ballia, sagristà; 1592, Sebastià Codina, beneficiat; 1503, Joan Ballia de nou; 1594, Miquel Riera, domer; 1596, Antoni Riera, domer.

Foren síndics laics: 1590, Antoni Marquès, mercader; 1591, Montserrat Llogaia àlies Pou, abaixador; 1592, Sebastià Barrull, pagès de Santa Margarida; 1593, Damià Roig, treballador; 1594, Montserrat Boera, pagès; 1596, Jeroni Bonet; 1597, Sebastià Boera, de nou; 1599, Damià Roig, de nou; 1600, Jeroni Bonet, de nou.

El clavari, en canvi, solia ser el síndic laic l'any abans o després de fer de síndic. Així foren clavaris, el 1589, Rafael Vergonyós; el 1592, Antoni Marquès, mercader; el 1593, Sebastià Riera, batlle; el 1594, Jeroni Bonet; el 1596, Montserrat Llogaia; el 1597, Damià Roig; el 1599, Jeroni Bonet de nou; el 1600, Damià Roig, de nou. Durant els primers anys del s. XVII s'observa una rotació anàloga.

LES FONTS D'INGRESSOS

a) La pesca

El recurs de demanar permís per pescar en dia de festa i destinar

una part del profit a la construcció i a l'ornamentació d'edificis religiosos fou freqüent a la costa. Durant el s. XVI es poden enregistrar concessions d'aquesta mena per a les parròquies de Begur, Palamós, Tossa i Lloret. Amb tot, la de Palafrugell fou la de més durada (un segle) i la que passà comptes amb més regularitat i amplitud. La llicència de pescar en dies de festa fou concedida el 25 de maig de 1593, amb la condició que una setena part es destinés a obres que s'efectuarien al temple parroquial de Mont-ras (U-213, f 160v).

Tot i que la pesca dominical fou a Palafrugell la principal font d'ingressos, tingué fortes oscil·lacions. El 1602, els pescadors es queixaren que la seva part del 50% era insuficient, i s'acudí al vicari general, que els permeté quedar-se amb dos terços. Hi ha testimonis que alguns anys s'arrendà per 500 lliures, però en ocasions el clavari declarà no haver cobrat de l'arrendador.

Els comptes de la pesca foren aprovats de 1590 a 1602 per acte del notari de la cúria, i inserits dins dels registres *Notularum*. Des de 1603 i fins a 1694, en canvi, s'ocupà de la seva revisió la cúria de Testaments i Causes Pies, i es troben als volums de Definicions i Resolucions. En l'apèndix citem el volum i foli de cada aprovació.

b) L'almoïna Barceló

L'almoïna Barceló fou dotada per Pere Barceló, clergue de Palafrugell, amb béns comprats a Guillem de Pals i Arnau de Peralta, cavallers, el 1277 (ADG, Pia Almoïna = PA, perg. 7.776-7.781). Els seus ingressos anuals s'avaluaven en unes 100 lliures a final del s. XVI, i en unes 330-340 a final del s. XVII. Distribuïa quantitats a l'entorn de 2.500 pans anuals, partits cada un en quatre quartons. Així, el 1600 donà 10.560 quartons, el 1609 donà 12.730 quartons i 350 pans sencers, i el 1610, 12.115 quartons i 330 pans (Resol. 1611-1612, f 9). Presentava comptes a la cúria de Testaments i Causes Pies del bisbat cada dos anys d'on extraïem les dades dels pans que repartí.

Amb permís del vicari general, hom aplicà a la construcció l'almoïna Barceló en dos períodes; el quinquenni 1588-92 (70 lliures anuals, de les 96 que rebia la fundació en censals) i el període 1694-98 (117 lliures anuals). De les 342 lliures de despeses que justificà el 1698, 234 anaren a la referida obra (Defin. 1694-98, f 209). Una nova aplicació tingué lloc el 1720-1723, en ocasió de sufragar el retaule que obrà a l'església Pau Costa. Atès el poc coneixement que hi ha de l'almoïna referida, hem cregut oportú d'inserir en l'apèndix els seus comptes.

Quan el 1776 el bisbe aplicà totes les almoïnes del bisbat a l'Hospici de Girona, els documents de la fundació Barceló passaren al mateix hospici, i per això alguns pergamins es troben al fons "Pia

Fotografia de l'Església parroquial de Sant Martí de Palafrugell. Foto Casanovas. (Arxiu Municipal de Palafrugell).

Almoïna" de l'Arxiu Diocesà. Heus ací els que fan referència a l'obra de l'església de Palafrugell:

1588, juny 29; contracte amb Antoni Marquès, mercader de Palafrugell, a fi de subministrar pedra borda per un valor total de 282 lliures per a l'obra de l'església (PA, perg. 7.830). Tant la pedra borda com la picada provenia d'Esclanyà.

1589, març 12. Pere Bòria, arquitecte i constructor, firma rebut de 140 ll, primera paga del seu treball (PA, 7.821) El mateix dia firmà rebut de 130 ll. per augment de feina (PA, 7.822).

1589, juny 8. Pere Bòria firma rebut de 100 ll a compte de les 1.600 del total. (PA, 7.826). El mateix dia de juny es pagaren a Guillem Sacret, fuster, 220 ll per fusta de construcció (PA, 7.819).

1591. Es paga a Antoni Marquès part de la pedra borda (PA, 7.824). El mateix any Joan Deuloféu ven a Joan Ballia, sagristà i als obrers de l'obra nova una casa situada a la plaça, prop del cementiri, pel preu 68 lliures (PA, 7.810).

No sempre els ingressos foren suficients. El 1530 s'aplicaren 450 lliures a la lluçió d'un censal que s'havia comprat anteriorment a fi de disposar d'efectiu per pagar despeses.

LES DESPESES

Al principi, en les aprovacions de comptes no es detallaren les despeses. Simplement, es deixà constància que havien estat justificades, i que els corresponents albarans havien estat exhibits al bisbat.

Consten, però, algunes despeses concretes en definicions posteriors. Assenyalem aquelles que permeten d'identificar persones que treballaren a l'església. Resta dit que el primer mestre d'obres fou Pere Bòria. Acabem de documentar que el contracte de la primera etapa pujava en total a 1.600 lliures. Però d'aquesta tongada de construcció no en tenim altre detall que el d'haver-se completat el 1594 la capella de Santa Maria. Efectivament, el vicari general autoritzà aquest any la família Ballia a obrir sepultura dins de la capella acabada, atès que

la seva superfície incloïa l'indret del cementiri on aquesta nissaga tenia la seva tomba (U-214, f 54) i que un dels familiars era domer de la parròquia.

Ja el 1607 hom comptà com a ingressos 5.10 lliures procedents de Joan Jausí "per avinença amb els obrers", que cal entendre que aquest constructor rebaixà una doble les seves pretensions, en deixar de treballar a l'obra. El mateix any, Pere Pujals cobrà 120 lliures "en paga i prorrata per lo preufet del campanar" i altres 50 lliures en concepte de mestre d'obra. El 1610 el mateix Pujals ingressà 116 lliures "en prorrata del preufet del campanar", 50 lliures a complement d'una sisena paga del mateix campanar i 160 lliures "a paga de l'estima de la volta del campanar". El 1613, apareix encara el mateix Pujals, que ingressa 43 lliures en concepte de "la segona paga del preufet", però s'hi afegeixen altres artesans; Antoni Talpa, pintor, que cobra 20 lliures per pintar un retaule; Nicolau Morató, mestre d'obres, amb la modesta quantitat de 3 lliures per enguixar una capella; Pere Vergonyós, probablement comerciant, rebé 43 lliures "per or pel retaule", mentre que un cert Domènec, que daurava el retaule de Sant Pere cobrà només dues lliures. Es tracta de Domènec Donat, pintor, que el 1613 presentà una factura més crescuda, de 52 lliures, pel mateix retaule, si bé no s'especifica si el daurava o el pintava. El 1614, aquest personatge canvia el nom; ara és Domènec Rosas (potser Rojas), i cobra, sempre pel retaule referit, 42 lliures. Entretant, Pere Pujals, mestre de cases, facturà 209 lliures el 1613 i 245 el 1614; el campanar arribava aleshores a la volta, i es pogueren encarregar a Miquel Cortals, fuster, els torns de les campanes (20 lliures).

Pere Pujals continuà treballant de 1615 a 1618 fent "la volta", que hauria de ser la del campanar, d'acord amb les anotacions d'anys anteriors, però hi ha indicis que era la de la nau de l'església. Efectivament, després d'indicar que havia ingressat el 1618 115 lliures "pel preufet de la darrera clau", s'anotà una despesa de 12 lliures "a Pere Espinosa, pintor de la Bisbal, per pintar la darrera clau". El 1619, Pere Pujals cobrà 271 lliures a compte d'un *pinaculum* de problemàtica concreció; podria tractar-se igualment del campanar. El 1622 l'autoritat diocesana ordenà que es donés el romanent (unes 40 lliures) a Felip Alric, escultor que treballava l'altar del Roser. La major part de les despeses de 1686-87 foren pagaments a Miquel Llavina, escultor, per un retaule. I la quantitat de 651 ll., del compte de 1694 s'invertí totalment en la construcció de la sagristia.

CONSTRUCCIÓ DE LA CAPELLA DE SANT RAMON

Sembla que els veïns del barri d'Ermadàs no s'avingueren a treballar exclusivament per a l'església parroquial, i que calgué permetre'ls que pesquessin en diumenge per a la seva pròpia capella. Iniciada el 1602, amb la condició de donar, igual que els de Palafrugell, 1/7 a

l'obra de Mont-ras, hom es proposava de beneir-la el 1603 (U-217, f 44). La benedicció, però, es retardà fins a 1613 (Reg. 1613-14, f 214). Només una vegada es presentaren comptes de la pesca al bisbat (Resol 1611-1612, f 153), amb un total de 94 lliures d'ingressos i de 93 de despeses. Però la llicència de pesca havia estat utilitzada en els anys intermedis, perquè l'obra de Mont-ras acredità ingressos per aquest concepte. I encara quan els obrers de Palafrugell passaren comptes el 1619, assenyalaren que havien donat 15 lliures a l'obra de Sant Ramon.

EDIFICACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE MONT-RAS

Els comptes es passaren amb periodicitat biennal pels períodes següents, després d'una aprovació de comptes passada el 1597 que no hem reeixit a trobar:

Anys	Ingressos	Despeses	Romanent
1596-98	546.10.0	525.12.4	20.17.8
1598-00	545.11.8	546.0.0	
1600-02	321.1.8	318.2.4	2.18.4
1902-04	347.17.2	324.3.9	23.3.5
1604-06	217.7.0	197.15.2	19.11.10
1606-08	178.18.11	156.2.4	22.16.7
1611-13	136.5.1	135.7.4	0.17.9
1613-15	74.4.0	28.0.4	46.3.8
1615-17	193.10.1	123.13.9	69.16.4
1617-19	205.-.8	181.19.4	23.15.4
1619-21	179.15.4	136.1.4	43.14.0
1621-23	207.14.0	190.0.0	0.17.14
1624-25	83.10.11	82.2.4	1.8.7

L'organització a Mont-ras consistí a nomenar cada bienni un receptor eclesiàstic, que eren el domer o bé el claver, per alternativa, i un clavari o pagador, laic. Entre els clavaris consten Montserrat Roquer (1602), Antoni Perals (1604), Macià Perals (1606), Montserrat Ruhí (1608) i Antoni Llorens (1619). Els ingressos foren sempre la setena part de les pesques, de Palafrugell i de la capella de Sant Ramon, que feia xàvegues especials. No s'indicà que hi hagués contribucions locals específiques.

Les despeses s'especificaren poc. Ni tan sols es pot determinar l'inici de les obres, perquè no ha aparegut la llicència corresponent. L'abast degué ser considerable, tenint en compte les quantitats invertides; pot creure's que es dugué a terme una reconstrucció total. S'hi informa que el 1606 era mestre major de l'obra Joan Jausí i que hi treballava mestre Tomàs, pintor. El 1608 hom despengué 50 lliures per comprar les cadires dels jurats, que ocupaven a l'església un lloc distingut, i 21 lliures a Joan Calça, campaner d'Olot, per refondre les campanes. El 1619-1623 s'enregistren pagaments als mestres de cases Nicolau Morató i Sebastià Capella per l'obra del *pinnaculum*, que

Fotografia de l'Església parroquial de Sant Esteve de Mont-ras. (Arxiu Parroquial de Mont-ras).

sembla significar el campanar; en total hauria costat unes 500 lliures.

Entre 1612 i 1617 es van comprar diversos censals, que es llüiren en aquesta darrera data; el recurs al crèdit fou breu. Les primeres aprovacions de comptes, de 1599 i 1601, es troben a la sèrie *Notularum* de l'Axiu Diocesà, i les següents, als registres corrents de la cúria de Testaments i Causes Pies, com s'ha indicat per Palafrugell. Les obres no s'acabaren el 1626, per tal com encara en l'aprovació de comptes de Palafrugell de 1629 hom ordenà donar 39 lliures a l'obra de Mont-ras, a la de 1630, 54 lliures, i a la de 1632, una setena part, que sobre 913 lliures d'ingressos nets, haurien estat unes 130 lliures.

APÈNDIXS

1. *El bisbe autoritza l'ampliació de l'església parroquial de Palafrugell, a sufragar amb un bací que tindrà la precedència sobre els altres.*

ADG, U-212, f 87v. Girona, 5 maig 1588.

Jacobus Cassador, Dei et apostolicae Sedis gratia episcopus Gerundensis, dilectis in Christo modernis et pro tempore existentibus operariis ecclesiae parochialis Sancti Martini de Palafrugello nostrae dioecesis Gerundensis, salutem in Domino. Cum sicut nobis nuper exponi fecistis ecclesia predicta Sancti Martini de Palafrugello ita angusta sit quod parochianos eiusdem capere nullo modo potest, supplicari fecistis ut vobis licentiam ipsam ampliandi ecclesiam et quatuor capellas in ea construendi ac pro adiutorio expensarum in ampliacione huiusmodi a vobis supportandarum unam pelvim sive unum bacinum erigendi impartiri dignemur; nos utilitati dictae ecclesiae consulere cupientes supplicationibus huiusmodi inclinati vobis dictam ampliandi ecclesiam et proinde parietes necessarios illius demoliri faciendi et postea maiori amplitudine et continentia edificandi ac dictas quatuor capellas cum suis altaribus in ea construendi dictumque bacinum quod per aliquem elemosinas petendo pro adiutorio expensarum predictarum per dictam ecclesiam alia precedendo incedere seu portare possitis et valeatis erigendi licentiam concedimus et impartimus per praesentes. Datum Gerundae, die quinta mensis maii anno a nativitate Domini millesimo quingentesimo octuagesimo octavo.

2. El bisbe autoritza que, de la pesca que es fa en diumenge per a la construcció de l'església de Palafrugell, els pescadors en prenguin dues tercers parts. El terç restant es dividirà entre les esglésies de Palafrugell, Mont-ras i Ermadàs, de la forma que s'especifica.

ADG, U-216, f 176. Girona, 8 juliol 1602.

Non don Francisco Arévalo de Çuaço, per la gratia de Déu y de la santa Sede apostolica bisbe de Gerona y del consell de sa Magestat, als amats nostres los sindichs de la obra nova de la iglesia parroquial de Sant Martí de la vila y terme de Palafrugell de nostre bisbat de Gerona, salut en lo Señor. Com per la bona memoria del Rm. Sr. don Jayme Cassador, bisbe de Gerona predecessor nostre, a sinch de maig mil sich cents noranta tres sie estada concedida y després per nós y per nostres vicaris generals prorrogada eo de nou confirmada licentia que en certs dies de diumenges y festes de manament los pescadors y altres qualsevol persones de la dita vila y terme de Palafrugell poguessen pescar y axaugar en lo mar, ports y calas de Palafrugell ab decret que la una mitat de la dita pesca fos dels pescadors per los gastos que y fan y llurs treballs, y la altra mitat fos per la fabrica y obra de dita isglesia, la qual ales horas de nou se comensa, y vuy se va continuant, y atesa la pobresa y necessitat de la isglesia parrochial de Montras de dit nostre bisbat, la setena part de dita mitat tocant a dita isglesia de Palafrugell fos de dita isglesia parrochial de Montras, com en dita llicentia, prorrogatio y confirmatió de aquella més llargament se conté, y com dita isglesia parrochial de Palafrugell sie ja molt avansada y dits pescadors ab la sola mitat que de dita pesca per los gastos y treballs prenen no.s pujan servir /f 176v/ ans les demes vegades y perden. Y en lo veynat de Arnedàs de dit terme de Palafrugell, los habitants de aquell moguts de devotió fassen de nou una capella sots invocatió del beneventurat Sant Ramon de Penyafort y no tingan pecúnias per poder fer y acabar aquella, nos es estat supplicat que en totes les dites coses volguessem provehir de remey oportú. Nós inclinats a dita supplitació provehim, ordenam y manam que com de dita pesca se feyan dos parts, la una per los pescadors y la altra per la fabrica y obra de la isglesia, desí en avant se fassen tres parts, las dos per los pescadors y la tercera, per la dita fàbrica y obra de la isglesia, y que per fer y acabar la capella de Sant Ramon de Penyafort, las xavegas dels pescadors de dit veynat de Arnedàs lo vespere que pescaran donen dita tercera part als sindichs y obrers de dita capella de Sant Ramon de Penyafort per la construcció de dita capella, volent que la setena part del que tocarà a la dita isglesia parrochial de Palafrugell com a la dita capella de Sant Ramon de Penyafort sie de la dita isglesia de Montras conforme ab dita licentia, prorrogatió y confirmatió li està ya assignada, la qual licentia, prorrogatió y confirmatió en totes les altres coses en aquelles contingudes estigan en sa força y valor. Data en Gerona, a vuyt de juliol de mil siscents y dos.

3. Definicions de l'Almoina de Pere Barceló.

Definicions i resolucions de la cúria de Testaments i Causes Pies: Resol 1587-1590, f 26v. Ing.: 67 ll. Desp.: 56 ll. Blat, 61 migeres, equivalents a 2.562 pans. Resol 1587-1590, f 187v. Ing.: 98 ll. Desp.: 96 ll., de les quals 70 a l'obra nova de l'església. Resol 1590-1592, f 8. Ing.: 108 ll. Desp.: 20 ll. 1591: Resol 1590-1592, f 94. Ing.: 101 ll. Desp.: 75 ll. Resol 1592-1593, f 27. Ing.: 89 ll. Desp.: 78 ll. Resol 1593-1595, f 13v. Ing.: 69 ll. Desp.: 45 ll. Resol 1593-1595, f 124. Ing.: 93 ll. Desp.: 91 ll. Resol 1595-1597, f 29v. Ing.: 57 ll. Desp.: 56 ll. Resol 1595-1597, f 122. Ing.: 59 ll. Desp.: 70 ll. Resol 1598-1599 f 1. Ing.: 65 ll. Desp.: 80 ll. 10.458 cortons de pa. Ibid., f 2. Ing.: 64 ll. Desp.: 87 ll. 10.380 cortons. Resol 1599-1600, f 24. Ing.: 60 ll. Desp.: 84 ll. i 10.560 cortons. Resol 1600-1601, f 61v. Ing.: 65 ll. Desp.: 77 ll. i 10.187 cortons. Resol 1601-1602, f 150v. Ing.: 61 ll. Desp.: 72 ll. i 10.687 cortons. Resol 1602-1603, f 47. Ing.: 59 ll. i 45 quarteres Desp.: 68 ll. Resoluc 1603, f 29v. Ing.: 61 ll. i 43 quarteres.

Desp.: 67 ll. i 2.400 pans. Defin 1605, juliol-des., f 206. Ing.: 25 ll. Desp.: 12.135 pans. Resol 1606-1607, f 158. Ing.: 121 ll. Desp.: 124 ll. i 14.130 cortons. Resol 1611-1612, f 9. Ing.: 55 ll. i 25 quarteres. Desp.: 46 ll. i 8.350 cortons. *Ibid.*, f 9v. Ing.: 180 ll. i 100 quarteres. Desp.: 176 ll. Cortons repartits: 1609, 12.730 i 350 pans; 1610, 12.115 i 330 pans; 1611, 12.020 i 280 pans. Resoluc 1615, f 159. Ing.: 236 ll. Desp.: 236 ll. Defin 1618-19, f 10v. Ing.: 175 ll. Desp.: 214 ll. Defin 1621-22, f 145. Ing.: 214 ll. i 99 quarteres. Desp.: 250 ll. i 9.790 pans (1619), 11.000 (1620) i 11.309 (1621). Defin 1628-29, f 28v. Ing.: 207 ll. Desp.: 238 ll. i 34.484 pans en un trienni. Resol 1631-32, f 137. Ing.: 271 ll. Desp.: 314 ll. i 44.747 pans. Resol 1634-37, f 91. Ing.: 209 ll. Desp.: 230 ll. Quartons: 28.265. Defin 1647-49, f 93. Ing.: 339 ll. Desp.: 438 ll. Defin 1650-52, f 188. Ing.: 264 ll. Desp.: 314 ll. Defin 1660-62, f 26. Ing.: 98 ll. Desp.: 65 ll. Definic 1664, f 69. Ing.: 196 ll. Desp.: 194 ll. Defin 1667-69, f 116v. Ing.: 210 ll. Desp.: 255 ll. Defin 1669-70, f 154. Ing.: 212 ll. i 47 quarteres. Desp.: 254 ll. Definic 1673, f 18v. Ing.: 263 ll. Desp.: 299 ll. Defin 1674-76, f 180v. Ing.: 309 ll. Desp.: 240 ll. Definic 1678, f 182v. Ing.: 137 ll. Desp.: 213 ll. Defin 1679-80, f 209v. Ing.: 173 ll. Desp.: 201 ll. Defin 1686-87, f 196. Ing.: 341 ll. Desp.: 345 ll. Defin 1691-94, f 223. Ing.: 173 ll. Desp.: 166 ll. Defin 1691-94, f 365. Ing.: 139 ll. Desp.: 126 ll. Defin 1694-98, f 209. Ing.: 316 ll. Desp.: 342 ll., de les quals 234 per a la fàbrica de l'església. Defin 1698-99, f 254. Ing.: 331 ll. Desp.: 191 ll. Definicions 1701, f 46. Ing.: 577 ll. Desp.: 588 ll. Roman.: 10 ll. "Ha distribuït als pobres dos mil y sinch cortons de pa". Definicions 1703, f 93. Ing.: 443 ll. Desp.: 455 ll. Roman.: 12 ll. Definicions 1705, f 171. Ing.: 520 ll. Desp.: 522 ll. Roman.: -2 ll. Definicions 1708, f 179. Ing.: 464 ll. Desp.: 210 ll. Roman.: 254 ll. Definicions 1713-14, f 46v-53. Ing.: 1-312 ll. Desp.: 1.272 ll. Roman.: 49 ll. Definicions 1715, f 147. Ing.: 358 ll. Desp.: 362 ll. Roman.: -4 ll. Definicions 1720, f 105. Ing.: 734 ll. Desp.: 717 ll. Roman.: 16ll.; amb despeses pel retaule de Pau Costa. Definicions 1723, f 130. Ing.: 396 ll. Desp.: 394 ll. Roman.: 2 ll., amb inversions en l'església. Definicions 1726, f 93. Ing.: 449 ll. Desp.: 432 ll. Roman.: 17 ll. Definicions 1727, f 112. Ing.: 304 ll. Desp.: 139 ll. Roman.: 164 ll. Definicions 1728, f 217v. Ing.: 181 ll. Desp.: 181 ll. Definicions 1730, f 164. Ing.: 324 ll. Desp.: 314 ll. Roman.: 10 ll. Definicions 1733, f 199. Ing.: 596 ll. Desp.: 582 ll. Roman.: 13 ll. Definicions 1739, f 319. Ing.: 1.101 ll. Desp.: 1.172 ll. Roman.: -99 ll.

4. Definicions de l'obra de l'església de Palafrugell

Notularum: G-84, f 123 (1589-90); G-85, f 159v (1590-91); G-87, f 29v (1591-92); G-88, f 37 (1592-93); G-89, f 22 (1593-94); G-91, f 82 (1595-96); G-93, f 7 (1596-97); G-94, f 312v (1598-99); G-95, f 154 (1599-1600); G-96, f 214 (1600-01); G-98, f 10 (1601-02).

Definicions i resolucions de la cúria de Testaments i Causes Pies: Resoluc 1603, f 28v. Resoluc 1604, f 153. Defin 1605, jun-desembre, f 1. Defin 1606, gener-maig, f 309. Resol 1606-1607, f 127. Resol 1609-1610, f 26. Resol 1612-1613, f 12v. Resol 1612-1613, f 144v. Resol 1613-1614, f 109v. Resoluc 1615, f 139v. Defin 1617-18, f 82v. Defin 1618-19, f 186. Defin 1621-22, f 54. Defin 1622-24, f 190v. Defin 1628-29, f 26v. Defin 1629-30, f 33v. Defin 1630-31, f 48. Defin 1632-33, f 181. Resol 1631-32, f 140. Resol 1634-37, f 91v. Resol 1645-47, f 306v. Defin 1647-49, f 185. Defin 1650-52, f 188v. Defin 1664, f 68. Defin 1665-66, f 128. Defin 1673, f 47v. Defin 1673-74, f 195. Defin 1676-78, f 165. Defin 1686-87, f 222v. Defin 1691-94, f 146v.

5. Definicions de comptes de construcció de l'església de Mont-ras

Notularum: G-94, f 52 (1599); G-97, f 50 (1601).

Definicions i resolucions de la cúria de Testaments i Causes Pies: Resol 1603, f 35. Resol 1604, f 301. Resol 1606-1607, f 56. Resol 1608-1609, f 162. Resol 1612-1613, f 126. Resoluc 1615, f 86. Resol 1616-17, f 115v. Defin 1618-19, f 189. Defin 1621-22, f 46. Defin 1622-24, f 71. Defin 1624-25, f 117.

6. Comptes de la construcció de l'església de Palafrugell.

Quantitats aprovades pel vicari general, segons els registres *Notularum* i Definicions. Separem amb punts les lliures, sous i diners. El guió abans del romanent indica que és negatiu. Els ingressos inclouen el romanent del compte anterior.

Any	Ingressos	Despeses	Romanent
1589-90	1200.12.10	900.14.10	300
1590-91	1064.16.11	979.7.5	25.9.6
1591-92	1062.9.0	805.7.0	257.2.0
1592-93	1170.0.0	1.282.0.0	427.6.5
1593-94	Sense dades		
1594-95			475.7.8
1595-96	1075.0.0	834.16.8	240.14.3
1596-97	1581.18.11	1047.6.0	534.12.11
1597-98			731.0.0
1598-99	1016.13.8	928.6.8	88.7
1599-00	512.0.1	485.15.2	26.3.8
1600-01		822.5.6	
1601-02	935.16.9	775.13.8	92.17.5
1602-03	531.12.2	495.1.8	36.10.6
1603-04	457.4.0	348.2.4	108.18.0
1604-05	978.8.5	983.10.2	5.1.8
1605-06	454.5.2	456.13.7	
1606-07	1237.8.9	884.2.8	353.9.9
1607-08	S. dades		
1608-09	S. dades		
1609-10	534.4.0	393.8.11	140.15.1
1610-11	S. dades		
1611-12	253.0.10	265.0.2	
1612-13	380.3.9		5.3.3
1613-14	505.3.-	508.18.0	3.14.11
1614-15	253.17.2	254.14.1	--.16.11
1615-16	464.0.0	421.14.18	
1616-17	S. dades		
1617-18	482.6.4	484.8.7	-2.2.3
1618-22	223.0.0	188.14.0	
1622-24	288.0.0	120.0.0	
1628-29	324.19.18	142.3.4	182.16.0
1629-30	663.8.5	660.7.6	13.10.1
1625-30!	1081.5.3	994.3.8	86.15.7
1629-32	999.3.8	993.10.4	5.13.4
1633-35	635.13.0	545.13.8	89.19.4
1640-41	244.5.15	264.4.9	-19.19.8
1642-49	855.5.10	886.2.10	-30.17.0
1649-50	433.11.6	421.1.6	12.10.0
1660-63	57.19.4	83.19.8	-26.0.4
1664-66	262.2.6	190.8.10	71.13.5
1666-73	236.9.9	253.11.4	-7.1.7
1673-74	208.8.3	163.3.9	45.4.6
1674-77	239.11.1	248.8.11	1.17.10
1677-80	S. dades		
1680-86	502.13.3	524.8.9	21.15.6
1686-92	651.6.8	673.4.8	21.18.0